

EU's vegne på FN's Generalforsamling, og det er der fælles fodslag om.

Sikkerhedsrådet drøfter i disse dage spørgsmålet om vedtagelse af endnu en resolution, som præciserer kravene til Irak og fastlægger tidsfrister for Iraks efterlevelse af Sikkerhedsrådets krav.

Jeg har for kort tid siden fået status på drøftelserne i FN's Sikkerhedsråd. Der finder i øjeblikket en drøftelse sted med chefen for våbeninspektørerne i Irak, Hans Blix. Man drøfter fortsat vilkårene for at sende våbeninspektørerne tilbage til Irak. Sikkerhedsrådet har ikke indledt drøftelser om en ny sikkerhedsrådsresolution; der er fortsat konsultationer mellem de permanente medlemmer om en sådan resolution. Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er den danske regerings linje og det er EU's linje, at hvad der bør ske i denne sag, bør ske inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråd.

Kl. 21.05

Jeg forstod også, at hr. Mogens Lykketoft udtrykte en lille smule tøven over for det amerikanske forslag om en udrykningsstyrke i NATO. Det forstår jeg ikke helt. Jeg tror, at en udrykningsstyrke er central, for at NATO kan løfte de fremtidige sikkerhedsopgaver. Og der er ikke en modsætning mellem en NATO-udrykningsstyrke og EU's planer om en reaktionsstyrke, de supplerer hinanden. Husk på, at det er nationale styrker, der anvendes i både NATO og EU, og husk også på, at vi selv bestemmer, i hvilket omfang vi vil deltage.

Men jeg vil godt understrege, at der endnu ikke er truffet en beslutning, det er et nyt forslag, som vi vil skulle tage stilling til på NATO-topmødet i Prag til november, og regeringen vil til den tid som vanligt rådføre sig med Folketinget om de forventede beslutninger. Jeg har selvfølgelig også hæftet mig ved hr. Mogens Lykketofts udtalelse om, at det er fornuftigt – det tror jeg det vil være for enhver regering – at foretage indgående konsultationer i den forbindelse.

Så var hr. Mogens Lykketoft også inde på spørgsmålet om folkeskolen, som flere jo har beskæftiget sig med. Når jeg godt vil tage det op her, er det, fordi hr. Mogens Lykketoft brugte den formulering, at jeg havde anvendt dumsmarte bemærkninger om den sag i min åbningstale.

Nu ved jeg ikke, hvad hr. Mogens Lykketoft tænker på med dumsmarte bemærkninger, men jeg fik måske en vejledning om det, da fru Pernille Blach Hansen talte om, at regeringen øn-

skede at komme tilbage til den sorte skole. Så kom jeg til at tænke på, at da jeg holdt min åbningstale, registrerede jeg lidt uro på de socialdemokratiske bænke, da jeg brugte den formulering, at vi skulle gøre op med den holdning, som var blevet formuleret engang, om, at hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære.

Nu har jeg jo ikke hæftet den udtalelse på nogen bestemt overhovedet. For mig er det bare et udsagn, som er udtryk for en skolepolitisk holdning, jeg gerne vil gøre op med. Og det har været en stor glæde for mig i dag at konstatere, at alle gør op med den. Der er ingen overhovedet, der vil vedkende sig den, hvilket jeg er dybt lykkelig for, for det synes jeg er et godt fundament – det er et rigtig godt fundament.

Jeg tror, nogle af os kan huske, at der engang blev udgivet en rapport, der hed U-90. Det var en socialdemokratisk regering, som udgav en rapport, der hed U-90, hvor der stod, at skolen skulle udvikle sig, og som noget helt centralt skulle der være mere lighed i uddannelsen både som et middel og som et mål, og at det er et fundamentalt mål for uddannelsespolitikken at opnå større lighed. Den lighedsorienterede meneskeopfattelse må præge uddannelserne hele vejen igennem. Det var det, jeg tænkte på, da jeg så brugte den der formulering, at det kunne man vist sammenfatte i udtrykket, at hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære. Jeg er glad for i dag at have konstateret, at hele vejen rundt er der taget klar afstand fra denne skolepolitiske holdning.

På den måde synes jeg, at der er etableret et virkelig solidt fundament for de drøftelser, der nu skal være om folkeskolen. Derfor synes jeg egentlig ikke, at man kan sige, at det er en dumsmart bemærkning, når nu alle bekender sig til, at det må der lægges afstand til.

Så kom jeg til at tænke på, da fru Pernille Blach Hansen talte om den sorte skole, hvad det nu kunne være for noget. For jeg var nemlig blevet så glad efter Socialdemokratiets kongres, hvor jeg læste den socialdemokratiske formands tale med dyb interesse – også skoleafsnittet, hvor Socialdemokratiets formand siger: Der er brug for en gennemgribende reform. Der skal være ens pensum over hele landet for at sikre alle det samme høje niveau. Børnene skal lære at læse, skrive og regne. I dag er der alt for store forskelle fra kommune til kommune. Godt for de bedste, men skidt for de svageste, det går ikke.

Kl. 21.10